

Lluís Benejam

(1914-1968)

SONATA

(1952)

MOMENTS MUSICALS

Viola i Piano

E-296

Lluís Benejam: Sonata per a viola i piano “ Moments musicals ”

Lluís Benejam va compondre cinc sonates al llarg de la seva carrera, totes per a instrument solista i piano. Les tres primeres van ser escrites als anys cinquanta a Barcelona i dedicades al violí, a la viola i al violoncel respectivament. Les dues darreres, compostes a Birmingham, estat d'Alabama, estan dedicades de nou al violí (1959) i al saxòfon (1964).

La *Sonata per a viola i piano*, subtitulada “*Moments musicals*”, va ser composta l'any 1952, poc després de la primera sonata per a violí, del primer quintet i de la primera obra per a orquestra de corda. Malgrat que es tracta de les obres amb les que va iniciar la carrera de compositor, no podem oblidar que Benejam ja tenia 37 anys i una gran experiència com a intèrpret i com a director. El seu coneixement profund dels instruments, especialment els de corda, va fer que les seves obres fossin ràpidament acceptades i estimades pels intèrprets. Els trets bàsics del seu llenguatge ja s'esbossen en aquesta partitura: impuls rítmic constant, gust per les melodies llargues i amples i pels acompanyaments cromàtics, riquesa contrapuntística, girs impressionistes, perfeccionisme en l'estructura i utilització de tota la tessitura i els diferents recursos i sonoritats que ofereixen els instruments, accentuat en aquest cas en l'aprofitament de la viola. L'obra consta de tres parts: una *Romança* inicial on la viola desplega tot el seu potencial expressiu, un *Scherzo* juganer on s'exigeix dels dos intèrprets la màxima coordinació cambrística, i un moviment final que no perd ni en un sol compàs aquest ritme mediterrani inherent a la música de Benejam tant característic de tota la seva producció.

David Puertas Esteve

Novembre 2007

Lluís Benejam

Va néixer a Barcelona el 1914. Estudià al Conservatori del Gran Teatre del Liceu d'aquesta ciutat. Recordà sempre amb afecte i reconeixement els ensenyaments dels mestres Antoni Bosom, Josep Barberà i Joan Lamote de Grignon, i d'una manera molt especial, del P. Antoni Massana, amb qui estudià harmonia i composició.

Formà part com a violinista i violista de diversos conjunts simfònics i de cambra. L'any 1953 guanyà el Premi de Música Ciutat de Barcelona amb l'obra per a orquestra de corda *Poema*.

El 1954 va traslladar-se a l'Equador per a fundar l'Orquestra Simfònica Nacional d'aquell país. Hi residí durant cinc anys i fou el concertino i sotsdirector d'aquesta formació orquestral. L'any 1959 es traslladà als Estats Units i actuà com a músic de l'Orquestra de la ciutat de Birmingham (estat d'Alabama) i com a professor de composició i de instrumentació del Birmingham Southern College, on va cursar el doctorat.

Morí a aquesta ciutat el 28 de març de 1968.

La música de Lluís Benejam flueix d'un esperit obert, vitalista, permeable a influències diverses. Hi trobem reminiscències modals, de l'impressionisme i del jazz, incorporades per una manera personal d'entendre la música. Aquesta és formalment clara i amb temes ben perfilats, amb seccions rítmicament contrastades, melodies de conformació natural, sovint d'un caire narratiu, i una harmonia que evoluciona des d'una concepció jazzística-impressionista cap a acords poliintervàlics generats pel procediment de notes afegides i substitucions.

La seva obra és el producte d'un músic d'ofici. Escriu per als seus conjunts de corda, els quals predominen entre la música de cambra. D'entre els instruments de vent els estan dedicades obres –de cambra i d'orquestra- a l'oboè, a la trompeta i al saxòfon.

El període final de vuit anys que viu a Birmingham (EUA) li ofereix unes possibilitats immillorables que aprofita per realitzar la major part de la seva obra orquestral.

La Universitat de Montevallo (Estat d'Alabama) li ha dedicat la biblioteca, que ara duu el seu nom, com a reconeixement per la seva tasca artística. Allà han quedat dipositats tots els seus manuscrits.

Tota la seva obra està editada a CLIVIS Publicacions.

Lluís Benejam: Sonata para viola y piano “*Moments musicals*”

Lluís Benejam compuso a lo largo de su carrera cinco sonatas, todas para (a) instrumento solista y piano. Las tres primeras fueron escritas durante los años cincuenta en Barcelona y dedicadas al violín, a la viola y al violonchelo respectivamente. Las dos últimas, compuestas en Birmingham, Alabama, están dedicadas nuevamente al violín (1959) y al saxofón (1964).

La **Sonata para viola y piano**, subtitulada *Moments musicals*, fue compuesta en 1952, poco después de la primera sonata para violín, del primer quinteto y también de la primera obra para orquesta de cuerda. A pesar de tratarse de las obras con las que se inició en su carrera como compositor, no podemos olvidar que Benejam ya tenía 37 años y una gran experiencia como intérprete y director. Su conocimiento profundo de los instrumentos, muy especialmente de los de cuerda, influyó en que sus obras fueran rápidamente aceptadas y apreciadas por los intérpretes. Los rasgos básicos de su lenguaje se vislumbran ya en esta partitura, destacando un impulso rítmico constante, el gusto por las melodías largas y amplias, por los acompañamientos cromáticos, por su riqueza contrapuntística, sus giros impresionistas, el perfeccionismo en la estructura y la utilización de la máxima tesitura y la variedad de recursos y sonoridades que permiten los instrumentos, acentuando al máximo en este caso los de la viola. La obra consta de tres partes: una *romanza* inicial donde la viola desarrolla todo su potencial expresivo, un *Scherzo* juguetón donde se exige la máxima coordinación camerística, y un movimiento final que no pierde, ni siquiera en un solo compás, este ritmo mediterráneo inherente a la música de Benejam, característica que está en toda su producción.

David Puertas Esteve

Lluís Benejam: Nació en Barcelona en 1914. Estudió en el Conservatorio del Gran Teatro del Liceo de esta ciudad. Recordó siempre con afecto y consideración las enseñanzas de los maestros Antoni Bosom, Josep Barberà y Joan Lamote de Grignon, y de una manera muy especial, del P. Antoni Massana, con quien estudió armonía i composición.

Formó parte como violinista y violista de diversos conjuntos sinfónicos y de cámara. El año 1953 ganó el Premio de Música Ciutat de Barcelona con la obra para orquesta de cuerda *Poema*.

En 1954 se trasladó al Ecuador para fundar la Orquesta Sinfónica Nacional de aquel país, en el que residió durante cinco años y donde fue concertino i subdirector de dicha formación orquestal. El año 1959 se trasladó a los Estados Unidos. Actuó como músico de la Orquesta de la ciudad de Birmingham (estado de Alabama) y como profesor de composición y de instrumentación del Birmingham Southern College, donde cursó el doctorado.

Murió en esta ciudad el 28 de marzo de 1968.

La música de Lluís Benejam fluye de un espíritu abierto, vitalista, permeable a influencias diversas. Encontramos en ella reminiscencias modales, del impresionismo y del jazz, incorporadas por una manera personal de entender la música. Ésta es formalmente clara y con temas bien perfilados, con secciones rítmicamente contrastadas, melodías de conformación natural, a menudo de aspecto narrativo, i una armonía que evoluciona desde una concepción jazzístico-impresionista hacia acordes poliinterválicos generados por el procedimiento de notas añadidas y sustituciones.

Su obra es el producto de un músico de oficio. Escribe para sus conjuntos de cuerda, los cuales predominan entre la música de cámara. De entre los instrumentos de viento les están dedicadas obras –de cámara y de orquesta- al oboe, a la trompeta y al saxofón.

El período final de ocho años que vive en Birmingham (EUA) le ofrece unas posibilidades inmejorables que aprovecha para realizar la mayor parte de su obra orquestal.

La Universidad de Montevallo (Estado de Alabama) le ha dedicado la biblioteca, que ahora lleva su nombre, como reconocimiento por su labor artística. Allí han quedado depositados todos sus manuscritos.

Toda su obra está editada en CLIVIS Publicacions.

Lluís Benejam: Viola and piano sonata “*Moments musicals*” (Musical Moments)

During his career Lluís Benejam composed five sonatas, all of them for a soloist instrument and piano. The first three were written for violin, viola and cello respectively during the fifties in Barcelona. The last two are also for violin (1959) and saxophone (1964) and he composed them in Birmingham and Alabama.

His **Viola and piano sonata**, subtitled “*Moments musicals*” was composed in 1952, very soon after the first violin sonata, of the first quintet and of his first work for string orchestra. Even though these pieces launched his career as a composer, we cannot forget that Benejam was already 37 years old and already a very experienced interpreter as well as director. His deep knowledge of the instruments, especially string, quickly made interpreters accept and love his work. The basic features of his language can already be seen in this score: constant rhythmical impulse, a liking for long and wide melodies as well as chromatic accompaniments, counterpoint richness, impressionist touches, perfectionism in structure and the use of all the tessitura and different resources as well as sounds coming from the instruments, in this case stressing the use of the viola. This piece has three parts: an initial *Romanza* where the viola unfolds all its potential expressivity, a playful *Scherzo* where both interpreters are asked the maximum chamber coordination and a final movement which does not even lose one beat of this Mediterranean rhythm inherent in Benejam's music, so characteristic of all his production.

David Puertas Esteve

Lluís Benejam: Born in Barcelona in 1914, he studied at the Conservatori del Gran Teatre del Liceu in his hometown. He always remembered with fondness and admiration the teachings of professors Antoni Bosom, Josep Barberà and Joan Lamote de Grignon, and particularly of P. Antoni Massana, with whom he studied harmony and composition.

He played the violin and viola in several symphonic and chamber groups. In 1953, he was awarded the Ciutat de Barcelona music prize for the work for string orchestra, *Poema*.

In 1954, he moved to Ecuador where he founded the country's National Symphonic Orchestra. He lived there for five years and was the concertino and assistant conductor of this orchestra. In 1959, he moved to the USA and performed as a musician in the city of Birmingham's orchestra (Alabama) and as a professor of composition and instrumentation at Birmingham Southern College, where he studied for his doctorate.

He died in this city on 28th March 1968.

Lluís Benejam's music flows forth from an open and vivacious spirit, susceptible to different influences. His work includes reminiscences of impressionism and jazz, incorporated in a personal way of understanding music: formally clear and with carefully fashioned themes, rhythmically solid sections, naturally shaped melodies, often narrative, and a harmony which evolves from a jazz-impresionistic conception towards polyinterval chords generated by the procedure of added notes and substitutions.

His work is the result of a professional, music-playing career. He wrote for his chord ensembles, which predominate in chamber music. Of the wind instruments, chamber and orchestral works are dedicated to the oboe, the trumpet and the saxophone.

The last 8 years of his life, spent in Birmingham (USA), afforded him a unique opportunity to produce most of his orchestral work, which he grasped.

Montevallo University (Alabama) named its library after Lluís Benejam, in recognition of his artistic work. His manuscripts are stored there.

His entire work is published by CLIVIS Publicacions of Barcelona.

SONATA «MOMENTS MUSICALS»

Moderato

Romança

Lluís Benejam

Viola

Piano

5

9

13

poco rit. tempo

17

Musical score for measures 17-20. The system includes a vocal line in bass clef and a piano accompaniment in grand staff. The vocal line features a melodic line with slurs and a triplet of eighth notes in the fourth measure. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand with a triplet of eighth notes in the fourth measure.

21

Musical score for measures 21-24. The system includes a vocal line in bass clef and a piano accompaniment in grand staff. The vocal line continues the melodic line with slurs. The piano accompaniment features chords in the right hand and a bass line in the left hand with a triplet of eighth notes in the second measure.

25

Musical score for measures 25-29. The system includes a vocal line in bass clef and a piano accompaniment in grand staff. The vocal line has rests in measures 25 and 27, with notes in measures 26 and 28. The piano accompaniment features chords in the right hand and a bass line in the left hand with rests in measures 25 and 27, and notes in measures 26 and 28. Time signatures change from 2/4 to 3/4.

30

Musical score for measures 30-33. The system includes a vocal line in bass clef and a piano accompaniment in grand staff. The vocal line has a triplet of eighth notes in the second measure. The piano accompaniment features chords in the right hand and a bass line in the left hand with notes in the second measure.